

[Hanne Severinsen]

gelsesmuligheder. Samtidig prøver vi at finde en lidt lempeligere adgangsbegrænsning eller i hvert fald en mere retfærdig måde at fordele de eksisterende pladser på, også således at vi får nogle færre studieskift.

Vi må håbe, at vi når frem til en situation, hvor vi får nogle flere uddannelsespladser og får løst pukkelproblemet, men jeg synes nok, at bare fordi man har læst, at der mangler 14.000 pladser, kan man ikke straks skaffe yderligere 14.000 pladser; så nemt går det altså ikke.

Så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at det var en meget interessant bemærkning om, hvordan vi kunne skaffe orden på økonomien. Jeg var ikke klar over, at det var det, der var Socialdemokratiets politik, at problemet skulle løses ved en meget stram indkomstpolitik. Jeg vil da sige, at hvis det er sådan, at man kun kan føre indkomstpolitik, når man har devalueret, så er det egentlig lidt ærgerligt, for så kunne man lige så godt lade være med at devaluere og i stedet føre en stram indkomstpolitik.

Specielt synes jeg, det kunne være dejligt, hvis vi kunne få den form for ungdomsløn eller indslusningsløn, der er blevet talt så meget om, for så var der nemlig en hel del, som kom i beskæftigelse.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 9 om ret til praktikplads vil jeg gerne sige, at vi alle har et medansvar for, at der er praktikpladser til vores unge. Vi er forældre på tværs af partiskellene, og det er et meget alvorligt problem, at unge mennesker efter endt skolegang ikke kan få en praktikplads, så de kan komme i gang med et arbejde.

Det må der gøres noget ved, og det bliver der også. Regeringen har indgået et forlig med Socialdemokratiet, der giver 100 mio. kr. ekstra til tilskud til praktikpladser. Det skulle kunne skabe ca. 5.000 flere pladser, et godt skridt i den rigtige retning.

SF har ret i, at det alene ikke løser problemerne, og netop derfor har undervisningsministeren iværksat en hel række initiativer. Men det må understreges, at det hele forudsætter, at arbejdsgiverne vil spille med. De har et medansvar, og med de nye tilskudsordninger skulle de nok kunne bære dette ansvar.

SF vil med sit beslutningsforslag søge at sikre, at alle unge skal have garanti for en praktik-

plads. Det er umuligt at give en sådan garanti uden en vis brug af tvang, hvilket jeg på Venstres vegne absolut ikke kan støtte.

Derudover finder jeg, at SF's forslag bliver endog meget dyrt. Jeg tror, de penge, som skulle bruges til at finansiere SF's forslag, ville kunne bruges på en bedre måde andre steder.

Derfor skal jeg på Venstres vegne afvise beslutningsforslagene.

Pia Dahl (FP):

Både undervisningsministeren og den konservative ordfører, fru Eva Møller, holdt nogle meget fornuftige ordførertaler. Jeg er glad for at opleve, at Fremskridtspartiet nu heller ikke på dette punkt står alene med de synspunkter, vi har haft siden 1972-73.

Hvad angår begge forslagene her, vil jeg da ikke lægge skjul på, at Fremskridtspartiet finder dem en smule poppede.

Ministeren nævnte, at 3 ud af 4 ansøgere optages på de videregående uddannelser. Det synes jeg er meget flot. Det eneste, jeg manglede i ministerens tale, var så, at han havde sagt, at det faktisk er alt for mange. 15 pct. af en gymnasieårgang må være alt rigeligt til at fortsætte i de videregående uddannelser.

Vi ved også nu, at når vi taler om adgangsbe- grænsning, har ministeren nogle gode tanker, som også er meget fremskridtsvenlige. Men man kunne også godt udvide det og sige – som mange ordførere har været inde på – at vi ikke skal uddanne til arbejdsløshed. Det mener vi bestemt ikke i Fremskridtspartiet at man skal, men så må vi gøre noget ved det og oprette nye eller udvide eksisterende uddannelsespladser, hvor der er behov for det.

Vi kunne også sige: Har vi brug for alle de luksusuddannelser, f.eks. i serbokroatisk, og hvad der ellers kan findes af morsomme ting på universiteterne? Fremskridtspartiet vil nok igen fremsætte forslag om, at man som en start, for at få penge til nogle andre uddannelser, i hvert fald kunne nedlægge den slags overflødi- ge fag.

Nu nævnte ministeren også, at vi ikke alle sammen kan blive psykologer – det ville da nok være meget rart, hvis vi alle sammen blev ud- dannet som psykologer, vi kunne måske få et glimrende samfund på den måde, men det har vi desværre ikke råd til.